

[Bertel Dahlgaard.]

ling, der følger efter afstemningen om ændringsforslagene, fremsætte endnu nogle bemærkninger om den ændrede situation, der er indtrådt de sidste dage, og som kan få stor betydning også for den kommende tids økonomiske udvikling.

Thorkil Kristensen: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard nævnte nu, at de ændringsforslag, han sammen med det ærede medlem hr. Skytte har stillet til visse af finanslovsforslagets konti, ikke havde kunnet tiltrædes af den højtærede forsvarsminister. Også jeg skal anbefale, at man stemmer imod disse ændringsforslag.

Jeg vil i denne forbindelse tilføje, at hvis man skal ændre vort forsvarssystem, bør det ske ved, at man tager spørgsmålene op ved behandling af forsvarsloven. Finansloven er ikke det sted, hvor et lands forsvarsordning bør ændres, og hvis man gennemfører det, der her er foreslået, nemlig dels en gradvis nedsættelse af tjenestetiden og dels en væsentlig reduktion af materialebevillingerne, har man derved grebet ind i den foreliggende forsvarsordning. Jeg skal ikke her holde nogen forsvarspolitisk tale, fordi jeg ikke mener, at finanslovdebatten er stedet hertil, navnlig da ikke tredje behandling af finansloven. Det er klart, at skal man ændre forsvaret, bør man tage stilling til, hvilke styrker vi skal have. Det kan ikke være den rigtige fremgangsmåde at lade de bestående rammer lovmæssigt bestå og så underforsyne dem med materielbevillinger og lignende og derved i væsentlig grad reducere deres arbejdsdygtighed.

Dette betyder ikke, at vi ikke fra venstres side er mindst lige så interesseret i besparelser, som man er fra det radikale venstres side. Jeg tror, at vore bestræbelser i finansudvalgets arbejde i de forløbne måneder kan stå mål med, hvad der er gjort af andre partier i denne sag. Men det er klart, at skal man på længere sigt opnå besparelser, der virkelig betyder noget væsentligt, skal man op i det politiske plan. Jeg henviser i denne forbindelse til, hvad jeg som venstres ordfører udtalte ved finanslovens første behandling, da jeg pegede på, at man på forskellige områder kan ændre vor udgiftspolitik. Jeg nævnte f. eks. spørgsmålene om renter af statens udlån, om taksterne på

statens hospitaler, om statens pensionsordning og om arbejdsløsheds- og beskæftigelseslovgivningen. Vi ønsker at tage disse emner op til behandling, efterhånden som lejlighed dertil gives. Jeg har allerede i finansudvalget rejst to af disse spørgsmål. Det er spørgsmål af den art, man skal ind på, når man vil opnå besparelser af virkelig betydning.

Udvalgets ordfører (Thestrup): På mit partis vegne skal jeg anbefale at stemme imod ændringsforslag nr. 358 vedrørende yderligere midler til udstykning og imod ændringsforslagene nr. 278, 279, 281 og 291 vedrørende yderligere nedsættelser på forsvarsministeriets budget. Det beror derimod på en fejltagelse, at vi ikke har tiltrådt ændringsforslag nr. 357. Dette forslag er, såvidt jeg kan se, en følge af den bemyndigelse, der er givet den højtærede landbrugsminister ved lov nr. 316 af 21. december 1955 til at anvende 400 000 kr. i finansåret 1956—57 til bygningsændringer m. m. i anledning af oprettelse af havebrug og havelodskolonier, og vi vil derfor stemme for dette ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 358 kan mit parti som nævnt ikke tiltræde. Det er vor opfattelse, at man bør holde sig indenfor det ved lov fastsatte beløb, 15 mill. kr. årligt, til indkøbslån og byggelån m. m. Der er næppe her ved tredje behandling af finansloven nogen grund til at gå ind i en større debat om udstykning. Jeg skal da også afholde mig derfra, så meget mere som den vist under de øjeblikkelige forhold ikke ville blive fulgt med den interesse, som dette spørgsmål i virkeligheden fortjener.

Jeg anbefaler altså også at stemme imod ændringsforslagene nr. 278, 279, 281 og 291. Ændringsforslag nr. 278 vedrører en nedsættelse af udgiften til forsvarsattachéer med 500 000 kr. Jeg har forstået det, der blev resultatet af et samråd i finansudvalget med den højtærede stats- og udenrigsminister således, at det er meningen, at finansudvalget sammen med de pågældende ministre nærmere skal gennemgå nogle af udgifterne i udenrigstjenesten og derunder tillige foretage en drøftelse af spørgsmålet vedrørende specialattachéerne. Ganske vist er disse ikke budgetteret under udenrigsministeriet, men derfor ville det sikkert